

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-102/2025-10

Datum: 14. 10. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Červeka kot predsednika senata ter mag. Zlate Jerman in dr. Mateje Škabar kot članic senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Material in oprema za izgradnjo elektrodistribucijskega omrežja*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja IMP TEN-TELEKOM, tovarna elektroenergetskih in telekomunikacijskih naprav, d.o.o., Vojkova cesta 58, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetnica dr. Urška Kežmah, Partizanska cesta 16, Maribor (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika ELEKTRO LJUBLJANA d.d., Slovenska cesta 56, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik) dne 14. 10. 2025

odločila:

1. Zahtevek za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik izvaja v okviru dinamičnega nabavnega sistema po 49. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 25. 11. 2024 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN008486/2024-EUe17/01 in istega dne v Uradnem listu Evropske unije pod številko objave 716194-2024, z enim popravkom.

Naročnik je 14. 8. 2025 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN008486/2024-ODL/46-P01 objavil dokument »*Sprememba odločitve o oddaji naročila št. JN2024/062 – P6043*« št. 30-1/2025-30866 z dne 13. 8. 2025 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katerega

izhaja, da je prejel dve ponudbi, da je predmetno javno naročilo oddal ponudniku ELPRO KRIŽNIČ, proizvodnja-montaža-trgovina, d.o.o., Tomažičeva ulica 18, Slovenska Bistrica (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), za ponudbo vlagatelja pa ugotovil, da ni dopustna.

Zoper navedeno odločitev je vlagatelj z vlogo z dne 26. 8. 2025 vložil zahtevek za revizijo v katerem predlaga, da se razveljavi celoten postopek javnega naročila, podredno pa, da se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila, vlagatelju pa povrne stroške revizijskega postopka.

Vlagatelj zatrjuje, da so razlogi, ki jih naročnik navaja v odločitvi o oddaji javnega naročila pavšalni in fiktivni ter jih ni mogoče preizkusiti in ne zadostujejo standardu obrazloženosti, ki ga zahteva 90. člen ZJN-3, hkrati pa daje vtis, da je bila odločitev sprejeta izključno z namenom favoriziranja izbranega ponudnika. Naročnik naj bi svojo odločitev spreminjal po nezakonitem posredovanju pooblaščenca izbranega ponudnika, s čimer je vlagatelja postavil v neupravičeno slabši položaj in kršil načeli enakopravne obravnave ponudnikov in transparentnosti. Zatrjuje tudi, da je bila ponudba vlagatelja neutemeljeno označena kot nedopustna, saj je ponudbi predložil testna poročila in izjave, ki ustrezno potrjujejo izpolnjevanje tehničnih zahtev. Navaja še, da bi moral naročnik vlagatelja, če je menil drugače, pozvati k dopolnitvi ponudbe skladno z 89. členom ZJN-3, česar ni storil. Dodaja še, da mu naročnik ni omogočil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika, s čimer mu je kršil pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Zaradi onemogočenega vpogleda ne more natančno konkretizirati vseh pomanjkljivosti ponudbe izbranega ponudnika, vendar navaja, da obstaja utemeljen sum, da ponudba izbranega ponudnika ne izpolnjuje vseh zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in tehničnih pogojev.

Naročnik je vlagateljev zahtevek za revizijo, skladno z drugim odstavkom 27. člena ZPVPJN, dne 28. 8. 2025 posredoval izbranemu ponudniku v izjasnitev. Izbrani ponudnik se je po pooblaščenca AZ Odvetniki d.o.o., Tivolska 50, Ljubljana do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo opredelil dne 2. 9. 2025, zahteva tudi povrnitev stroškov. Zatrjuje, da vlagateljevi očitki o neobrazloženosti odločitve temeljijo na povsem napačni pravni podlagi, saj se peti odstavek 90. člena ZJN-3 nanaša izključno na primere, ko naročnik zavrne vse ponudbe in vprašanja obrazložitve odločitve niti ne obravnava. Pojasnjuje, da iz izpodbijane odločitve izhaja, da ponudba vlagatelja ne ustreza zahtevam iz tehničnih specifikacij in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, saj ji niso bila priložena zahtevana dokazila, in sicer certifikat o tipskih preizkusih. Namesto certifikata je vlagatelj predložil testna poročila, ki pa se nanašajo na neveljavne standarde. Iz izpodbijane odločitve jasno izhaja tudi, da ponudbi niso bila priložena zahtevana dokazila o vodotesnosti in oljetesnosti oljnega korita, ampak le lastna izjava ponudnika oz. vlagatelja. Iz navedenih razlogov ponudba vlagatelja ni dopustna. Ob tako konkretno podanih razlogih za zavrnitev vlagateljeve ponudbe ni mogoče slediti očitkom vlagatelja o neobrazloženosti odločitve o oddaji javnega naročila. Izbrani ponudnik dalje izpostavlja, da šesti odstavek 90. člena ZJN-3 jasno določa, da lahko naročnik do pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila z namenom odprave nezakonitosti po predhodni ugotovitvi utemeljenosti svojo odločitev na lastno pobudo spremeni in sprejme novo odločitev, s katero nadomesti prejšnjo. Kar je naročnik tudi storil. Dalje zatrjuje, da je naročnik izvedel popoln pregled vseh ponudb in vlagatelju vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ni omogočil v posledici ugotovitve, da njegova ponudba ni dopustna, zato naročniku ni mogoče očitati ravnanj v nasprotju s petim odstavkom 35. člena ZJN-3. Dodaja še, da bi moral vlagatelj skladno s svojim trditveno-dokaznim bremenom že v zahtevku za revizijo jasno in določno (konkretizirano) zatrjevati dejstva, iz katerih izhajajo domnevne kršitve naročnika, in vsaj navesti dokaze, na podlagi katerih je mogoče taka dejstva ugotoviti. Vendar pa vlagatelj tega ni storil. V zvezi z vlagateljevimi navedbami, da bi ga moral naročnik pozvati k dopolnitvi ponudbe poudarja, da nikakor ni dolžnost naročnika, da postopa skladno s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 in poziva vlagatelja na dopolnitev oziroma pojasnilo ponudbe. Poleg tega šesti odstavek 89. člena ZJN-3 izrecno določa da, razen kadar gre

za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba, ponudnik ne sme dopolnjevati ali popravljati tistega dela ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

Naročnik je 12. 9. 2025 s »Sklepom« št. 30-1/2025-34131 zavrnil zahtevek za revizijo in zahtevo za povračilo stroškov. Pojasnjuje, da je po objavi prvotne odločitve res prejel »Predlog za spremembo odločitve o oddaji naročila« z dne 11. 8. 2025, ki ga je naročniku posredoval pooblaščenec izbranega ponudnika, vendar je odločitev spremenil na podlagi ponovne ocene prejetih ponudb, saj je ugotovil, da je izbrani ponudnik v svoji ponudbi predložil vse zahtevane merske skice v formatu »pdf«, kar je skladno z zahtevo naročnika. Glede na navedeno je naročnik ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno in upoštevajoč, da je bila to edina dopustna ponudba, javno naročilo oddal navedenemu subjektu. Ponudba vlagatelja pa je bila tudi po ponovnem pregledu ocenjena kot nedopustna, kar je naročnik tudi ustrezno obrazložil in navedel, da ponudba ni ustrezala potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, saj vlagatelj v ponudbi ni priložil zahtevanega certifikata o tipskih preizkusih, priložil je testna poročila, katera pa se nanašajo na neveljavne standarde. Priloženih ni bilo zahtevanih dokazil o vodotesnosti in oljetesnosti oljnega korita ampak le izjava. Zatrjuje, da se je vlagatelj z razlogi za zavrnitev njegove ponudbe lahko seznanil. Dodaja še, da je odločitev, ali bo pristopil k izvedbi postopka pojasnjevanja, dopolnjevanja ali spreminjanja ponudb, skladno s prakso Državne revizijske komisije prepuščena naročniku. V zvezi z zatrjevano kršitvijo pravice do vpogleda v ponudbo, pojasnjuje, da mora skladno s petim odstavkom 35. člena ZJN-3, naročnik, ki je izvedel popoln pregled vseh ponudb, omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika le tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo. Ker vlagatelj ni oddal dopustne ponudbe mu tudi ni mogel omogočiti vpogleda. Navaja tudi, da vlagatelj v zahtevku za revizijo neutemeljeno in pavšalno ter nedokazano navaja, da ponudba izbranega ponudnika ne izpolnjuje vseh predpisanih pogojev in tehničnih zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Zatrjuje, da mora vlagatelj, da bi z zahtevkom za revizijo uspel, kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala, čemur vlagatelj ni zadostil.

Naročnik je Državni revizijski komisiji z vlogo z dne 12. 9. 2025 odstopil dokumentacijo v zvezi z oddajo predmetnega javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka. Državna revizijska komisija je z dopisom z dne 18. 9. 2025, skladno s četrnim odstavkom 29. člena ZPVPJN, naročnika pozvala na odstop manjkajoče dokumentacije, naročnik je dopolnitev odstopil dne 23. 9. 2025.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 16. 9. 2025 izjasnil o naročnikovih navedbah. Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in dodaja, da iz sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo izhaja, da je naročnik prejel predlog za spremembo odločitve o oddaji javnega naročila, ki ga je posredoval pooblaščenec izbranega ponudnika, na tej podlagi pa je naročnik sprejel novo odločitev. Zatrjuje, da je takšno ravnanje v nasprotju z načelom transparentnosti javnega naročanja, načelom sorazmernosti, načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki, načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti ter zlasti z načelom enakopravne obravnave ponudnikov. S tem, ko je naročnik svojo prvotno odločitev razveljavil izključno na podlagi poziva izbranega ponudnika, brez vsakršnega pravnega postopka in brez udeležbe ostalih ponudnikov, je dejansko privilegiral izbranega ponudnika ter mu zagotovil neupravičeno procesno prednost. Navaja še, da iz same odločitve o oddaji javnega naročila ne izhaja, da bi ta dejansko izvedel popoln pregled vseh ponudb, kot to zahteva peti odstavek 35. člena ZJN-3, saj bi v tem primeru naročnikova odločitev že prvotno vsebovala vsebino spremenjene odločitve ali pa do spremembe odločitve o oddaji naročila niti ne bi prišlo. Pojasnjuje, da je prav zaradi nezakonitih ravnanj naročnika njegova ponudba neutemeljeno označena kot nedopustna, s čimer mu je bil onemogočen vpogled v

ponudbo izbranega ponudnika. Namen takega ravnanja je bil očitno preprečiti, da bi vlagatelj razkril nepravilnosti tako naročnika kot izbranega ponudnika. S tem je naročnik ne le kršil vlagateljeve pravice do učinkovitega pravnega varstva, temveč tudi načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti iz 4. člena ZJN-3.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja, naročnika in izbranega ponudnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je bil zahtevek za revizijo vložen pravočasno in pri naročniku, ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN, ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN, ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Uvodoma Državna revizijska komisija obravnava vlagateljeve navedbe, ki se nanašajo na vprašanje dopustnosti in zakonitosti spremembe odločitve o oddaji javnega naročila. Vlagatelj namreč zatrjuje, da je odločitev sprejeta po posredovanju pooblaščenca izbranega ponudnika in z namenom favoriziranja izbranega ponudnika. Trdi, da je naročnik odločitev spremenil po posredovanju pooblaščenca izbranega ponudnika, s čimer je vlagatelja postavil v neupravičeno slabši položaj in kršil načela transparentnosti javnega naročanja, sorazmernosti, zagotavljanja konkurence med ponudniki, gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti ter zlasti načelo enakopravne obravnave ponudnikov.

Naročnik pojasnjuje, da je po objavi odločitve o neoddaji javnega naročila št. 30-1/2025-30157 z dne 6. 8. 2025 (št. objave na Portalu javnih naročil JN008486/2024-ODL/46) v kateri je ugotovil, da ni prejel dopustnih ponudb, s strani pooblaščenca izbranega ponudnika prejel »*Predlog za spremembo odločitve o oddaji javnega naročila*« (v nadaljevanju: predlog) z dne 11. 8. 2025 kar med strankama niti ni sporno. V navedenem predlogu je pooblaščenec izbranega ponudnika opozoril na zaznane nepravilnosti pri presoji ponudbe izbranega ponudnika, ter podal predlog za spremembo odločitve o oddaji javnega naročila. Naročnik je po prejemu navedenega predloga ugotovil, da so navedbe v predlogu utemeljene, zaradi česar je samostojno in po lastni odločitvi razveljavil predhodno odločitev in ponovno ocenil prejeti ponudbi ter ugotovil, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna, skladno s tem pa sprejel tudi novo (izpodbijano) odločitev o oddaji javnega naročila.

ZJN-3 v šestem odstavku 90. člena med drugim določa, da lahko naročnik do pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila z namenom odprave nezakovitosti po predhodni ugotovitvi utemeljenosti svojo odločitev na lastno pobudo spremeni in sprejme novo odločitev, s katero nadomesti prejšnjo. Kot je Državna revizijska komisija zapisala že v odločitvah v zadevah št. 018-172/2018 in 018-007/2022, 018-051/2023, pojma »*lastna pobuda*« ni primerno razlagati v smislu, da naročnik ne sme spremeniti odločitve, če je predlog oz. zahtevo za spremembo odločitve prejel s strani konkurenčnega ponudnika, temveč je primernejša razlaga, da ZJN-3 naročniku ne nalaga, da mora spremeniti svojo odločitev, če mu to predlaga sodelujoči ponudnik, temveč se za spremembo odločitve lahko odloči sam, na podlagi ugotovitve, da je tisto, s čimer se je seznanil (npr. tudi od sodelujočega ponudnika) po sprejemu sporne odločitve in pred njeno pravnomočnostjo, takšnega pomena, da narekuje spremembo že sprejete odločitve ter sprejem nove.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik 7. 8. 2025 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN008486/2024-ODL/46 objavil odločitev št. 30-1/2025-30157 v kateri je ugotovil, da ni

prejel dopustnih ponudb in javnega naročila ni oddal. Med strankama ni sporno, da je nato naročnik s strani pooblaščenca izbranega ponudnika prejel predlog za spremembo navedene odločitve. Naročnik je po prejetju predloga pred pravnomočnostjo prvotne odločitve prejeti ponudbi ponovno pregledal in ugotovil, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna, zato je dne 13. 8. 2025 sprejel novo (izpodbijano) odločitev o oddaji naročila, s katero je prvotno odločitev spremenil in javno naročilo oddal izbranemu ponudniku. Ker opisano ravnanje naročnika ni v nasprotju s šestim odstavkom 90. člena ZJN-3, pa tudi ne v nasprotju z načeli transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), sorazmernosti (8. člen ZJN-3), zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3), gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3) (ki prvenstveno varuje javni interes, ne pa interesa ponudnika,) niti načelom enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), Državna revizijska komisija s tem očitkom povezane navedbe vlagatelja zavrača kot neutemeljene.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo nadalje navaja, da izpodbijana odločitev ni ustrezno obrazložena in kot takšna ne dosega standarda obrazloženosti skladno s petim odstavkom 90. člena ZJN-3, saj so razlogi, ki jih naročnik navaja pavšalni in fiktivni in jih ni mogoče preizkusiti.

Vlagateljeve navedbe je treba v delu, ki se nanaša na vprašanje obrazloženosti odločitve o oddaji naročila, presojati z vidika 90. člena ZJN-3, ki vsebuje splošna pravila o tem, kaj mora vsebovati odločitev o oddaji javnega naročila, da jo je mogoče šteti za obrazloženo. Za presojo ustrezne obrazloženosti izpodbijane odločitve je ključen tretji odstavek 90. člena ZJN-3 in ne peti odstavek navedenega člena na katerega se sklicuje vlagatelj, saj ZJN-3 v petem odstavku 90. člena ureja zavrnitev vseh ponudb.

Tretji odstavek 90. člena ZJN-3 določa, da sprejme naročnik odločitev o oddaji javnega naročila najpozneje v roku 90 dni od roka za oddajo ponudb, pri čemer mora ta odločitev vsebovati:

- razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran, in v primeru iz sedmega, osmega in devetega odstavka 68. člena ZJN-3 tudi razloge za odločitev o neenakovrednosti oziroma da gradnje, blago ali storitve ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z delovanjem ali funkcionalnostjo;
- značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika ali podpisnikov okvirnega sporazuma;
- razloge za zavrnitev prijave vsakega neuspešnega kandidata k sodelovanju;
- v primeru izvedbe pogajanj ali dialoga, kratek opis poteka pogajanj in dialoga s ponudniki.

Državna revizijska komisija je že v svojih številnih odločitvah zapisala, da določba tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, ki naročniku nalaga, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, odraža načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), in ki zahteva od naročnika, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. Navedena določba je bistvena tudi za zagotavljanje pravice do učinkovitega pravnega sredstva ponudnikov (9. člen ZPVPJN), saj šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ker jim omogoči, da se seznanijo s pglavitnimi razlogi naročnikove odločitve, preverijo njihovo logično in pravno vzdržnost ter se po lastni presoji odločijo, ali jo bodo izpodbijali v postopku pravnega varstva. Da pa bi mogli ponudniki sprejeti odločitev o (ne)uveljavljanju pravnega varstva, morajo biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi in jasnimi razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu odločitve o oddaji javnega naročila.

Četudi zakon ne določa kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oz. ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila, je slednje skozi svojo prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-113/2022, 018-011/2023, 018-034/2023) mora odločitev naročnika

vsebovati jasne ter nedvoumne razloge do te mere, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oz. zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Čeprav ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel svojo odločitev (prim. tudi odločitev SEU v zadevi št. T- 536/11, točka 53), pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki njegovo odločitev utemeljujejo.

Državna revizijska komisija po pregledu obrazložitve izpodbijane odločitve ugotavlja, da je naročnik razlog za zavrnitev vlagateljeve ponudbe jasno in obrazloženo navedel. Iz odločitve o oddaji javnega naročila namreč izhaja, da vlagatelj ponudbi ni priložil zahtevanega certifikata o tipskih preizkusih, pri tem je naročnik v izpodbijani odločitvi navedel tudi del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila iz katere izhaja zahteva za katero je ugotovil, da ni bila izpolnjena (*»Tehnični razpisni pogoji, poglavje 3.1 – Obvezni podatki in dokumenti v ponudbi, tabela Zahtevan podatek ali dokument, točka 4.«*). Naročnik je v nadaljevanju pojasnil, da je vlagatelj ponudbi priložil le testna poročila, katera pa se nanašajo na neveljavne standarde. Naročnik je prav tako navedel, da vlagatelj ponudbi ni priložil zahtevanih dokazil o vodotesnosti in oljenesnosti oljnega korita, ampak le izjavo ponudnika. Naročnik je v izpodbijani odločitvi navedel tudi točne strani ponudbene dokumentacije kjer je ugotovil naštete pomanjkljivosti (*»dokumentacija ponudbe, stran 46–52«*). Na podlagi navedenega je mogoče ugotoviti, da se je v obravnavanem primeru vlagatelj lahko seznanil s pravno kvalifikacijo njegove ponudbe in dejanskim stanjem, na podlagi katerega je naročnik njegovo ponudbo ocenil kot nedopustno, ter s konkretnimi razlogi, zaradi katerih je naročnik štel, da ponudba ne izpolnjuje zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Posledično Državna revizijska komisija očitke vlagatelja, da naročnik izpodbijane odločitve ni ustrezno oz. zadosti obrazložil in da je zato ni mogoče preizkusiti, zavrača kot neutemeljene.

Vlagatelj zatrjuje kršitev pravice do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika in zatrjuje, da obstaja utemeljen sum, da ponudba izbranega ponudnika ni dopustna.

V zvezi z zatrjevano kršitvijo pravice do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija opozarja na peti odstavek 35. člena ZJN-3, skladno s katerim naročnik, če je izvedel popoln pregled vseh ponudb, po objavi odločitve o oddaji javnega naročila omogoči vpogled v ponudbo izbranega ponudnika le tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo; če naročnik ni opravil popolnega pregleda ponudb, mora omogočiti vpogled vsem ponudnikom. Naročnik ponudniku, ki je v roku treh delovnih dni po objavi odločitve zahteval vpogled, dovoli vpogled v ponudbo izbranega ponudnika najkasneje v treh delovnih dneh od prejema zahteve, razen v tiste dele, ki upoštevajo določbe 35. člena predstavljajo poslovno skrivnost ali gre za tajne podatke v skladu z zakonom, ki ureja dostop do tajnih podatkov ali za osebne podatke, ki se varujejo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Skladno s petim odstavkom 35. člena ZJN-3 tako naročnik, ki je opravil popoln pregled ponudb omogoči vpogled v ponudbo izbranega ponudnika le ponudniku, ki je oddal dopustno ponudbo.

Vlagatelj sicer zatrjuje, da naročnik ni opravil popolnega pregleda ponudb, vendar mu v obravnavanem primeru v zvezi s tem ni mogoče pritrditi. Kot izhaja iz izpodbijane odločitve, se je naročnik opredelil do obeh prejetih ponudb, pri čemer je za ponudbo izbranega ponudnika izrecno zapisal med drugim, da *»[...] je pravočasna in v celoti ustreza razpisni dokumentaciji in tehničnim specifikacijam naročnika. Iz predloženih obrazcev in dokazil izhaja, da ponudnik izpolnjuje vse zahtevane tehnične razpisne pogoje [...]«* ter da je ta ponudba dopustna, za ponudbo vlagatelja pa, da je nedopustna, ker ni predložil ustreznih dokazil (kot je zgoraj že navedeno). Naročnik je torej opravil popoln pregled ponudb, ki mu je omogočil ugotovitev o dopustnosti posamezne ponudbe. Vlagateljevim navedbam, da do spremembe odločitve ne bi prišlo, če bi naročnik opravil

popoln pregled ponudb, prav tako ni mogoče slediti. Do spremembe odločitve je namreč prišlo, ker je naročnik ugotovil, da je pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika in oceni le-te ravnal v nasprotju z določili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3 in ne ker ponudb ne bi pregledal. V posledici navedenega zato naročniku ni mogoče očitati kršitve ZJN-3, ko vlagatelju ni omogočil vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da ponudba izbranega ponudnika ni dopustna oziroma obstaja utemeljen sum, da ne izpolnjuje vseh zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in tehničnih pogojev.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, po tem, ko preveri da so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in (b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Državna revizijska komisija je že večkrat pojasnila (npr. odločitve v zadevah št. 018-061/2016, 018-9/2017, 018-110/2018), da je zahtevek za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila domnevno storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju dejstev ter predlaganju dokazov. Ker so v ZPVPJN taksativno našteje zgolj obvezne sestavine zahtevka za revizijo, je potrebno zahteve v zvezi z zatrjevanjem kršitev in dejstev ter v zvezi z dokazovanjem le-teh poiskati v Zakonu o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP), katerega določbe se na podlagi 13. člena ZPVPJN uporabljajo v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja. ZPP v 7. členu ureja razpravno načelo, ki od strank zahteva, da navedejo vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke, in predlagajo dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo. Dolžnost navesti dejstva in predlagati dokaze, na katere opirajo svoje zahtevke ali s katerimi izpodbijajo navedbe ter dokaze nasprotnika, je strankam naložena tudi v 212. členu ZPP. Iz navedenih določb ZPP izhaja t. i. trditveno-dokazno breme, ki pomeni dolžnost tožnika, da jasno, določno in konkretno navede dejstva, na katera opira tožbeni zahtevek (trditveno breme) in zanje predlaga dokaze, ki naj resničnost zatrjevanih dejstev potrdijo (dokazno breme). Da bi torej vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala. Povedano drugače, vlagateljeva dolžnost je, da v zahtevku za revizijo najprej določno navede pravno pomembna dejstva (trditveno breme) in predlaga dokaze z namenom, da ta dejstva potrdijo (dokazno breme).

Ob upoštevanju predstavljenih zakonskih določb, je torej trditveno-dokazno breme najprej na vlagatelju, na naročnika pa se prenese šele, ko in če vlagatelj v zahtevku za revizijo navede in dokaže dejstva, ki kažejo na nezakonitost naročnikovega ravnanja. Glede na to, da vlagatelj kršitev naročnika ter z njimi povezanih konkretnih dejstev, ki bi se nanašala na dopustnost ponudbe izbranega ponudnika oziroma izpolnjevanju zahtev in pogojev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne zatrjuje, tudi ne vzpostavi zadostne trditvene podlage, ki bi omogočala ugotavljanje morebitnih kršitev naročnika glede ugotovljene dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika. V posledici navedenega Državna revizijska komisija – ob upoštevanju neizpolnjenega

trditvenega, posledično pa tudi dokaznega bremena vlagatelja – morebitnih kršitev naročnika v zvezi z dopustnostjo ponudbe izbranega ponudnika ni mogla ugotoviti.

Nadalje vlagatelj zatrjuje, da je naročnik njegovo ponudbo neutemeljeno označil za nedopustno in pojasnjuje, da je ponudbi predložil testna poročila in izjave, ki ustrezno potrjujejo izpolnjevanje tehničnih zahtev ter dodaja, da bi ga moral naročnik, če je štel, da dokumentacija ni popolna, pozvati na dopolnitev skladno z 89. členom ZJN-3.

Naročnik vlagatelju nasprotuje in pojasnjuje, da vlagatelj v ponudbi ni priložil zahtevanega certifikata o tipskih preizkusih, predložil je le testna poročila, ki se nanašajo na neveljavne standarde, priloženih pa ni bilo niti dokazil o vodotesnosti in oljetesnosti oljnega korita, ampak le izjava vlagatelja, pri čemer navaja točne strani dokumentacije neustreznih dokazil. Zatrjuje tudi, da se lahko dopolnitev ponudbe nanaša na elemente ponudbe, ki se ne nanašajo na tehnične specifikacije in katerih obstoj pred iztekom roka za predložitev ponudbe je mogoče objektivno preveriti, kar v obravnavanem primeru ni možno. Poleg tega dodaja, da je ravnanje po petem odstavku 89. člena ZJN-3 v diskreciji naročnika.

Med stranka je tako sporno predvsem ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je za vlagateljevo ponudbo ugotovil, da ni dopustna iz razloga ne predložitve ustreznih certifikatov (testnih poročil) in dokazil.

Iz zgoraj izpostavljenih določb ZJN-3 (29. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3 in prvi odstavek 89. člena ZJN-3) izhaja, da lahko naročnik javno naročilo odda le ponudniku, katerega ponudba (med drugim) ustreza zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah. Z njimi naročnik opiše predmet javnega naročila oziroma opredeli zahtevane lastnosti slednjega, kot so način delovanja in uporabe, stopnja kakovosti, dimenzije, tehnični parametri, proizvodni postopki, okoljske lastnosti itd.

V skladu s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3 mora naročnik tehnične specifikacije navesti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer na enega izmed načinov, ki so določeni v petem odstavku 68. člena ZJN-3, in sicer:

- a) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti, vključno z okoljskimi značilnostmi, če so parametri dovolj natančni, da lahko ponudnik opredeli predmet javnega naročila, naročnik pa odda javno naročilo;
- b) s sklicevanjem na tehnične specifikacije in po prednostnem vrstnem redu na nacionalne standarde, ki so prevzeti po evropskih standardih, evropske tehnične ocene oz. evropski ocenjevalni dokument, če se ta uporabi kot podlaga za izdajo evropske tehnične ocene, skupne tehnične specifikacije, mednarodne standarde, druge tehnične referenčne sisteme, ki jih določijo evropski organi za standardizacijo, ali, če teh ni, na nacionalne standarde, nacionalna tehnična soglasja ali nacionalne tehnične specifikacije, povezane s projektiranjem, izračunom in izvedbo gradenj ter uporabo blaga, pri čemer se pri vsakem sklicevanju navede tudi »ali enakovredni«;
- c) v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke kot podlago za domnevo skladnosti s temi zahtevami glede delovanja ali funkcionalnosti;
- č) s sklicevanjem na tehnične specifikacije iz b) točke za nekatere značilnosti ter s sklicevanjem na zahteve glede delovanja ali funkcionalnosti iz a) točke za druge značilnosti.

V zvezi z dokazovanjem izpolnjevanja tehničnih specifikacij (zahtev) Državna revizijska komisija pojasnjuje še, da ZJN-3 določa zgolj izhodišča oziroma daje podlago, da lahko naročnik v okviru dokazil zahteva različna tehnična poročila, potrdila, kataloge, certifikate, izjave itd., naročnik pa je tisti, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v vsakem konkretnem primeru posebej določi vrsto dokazil oziroma način dokazovanja tehničnih zahtev v ponudbi.

S predmetnim javnim naročilom naročnik naroča kompaktna pločevinasta ohišja za transformatorske postaje napetostnega nivoja 20/0,4 kV (KTPp), za katera je v dokumentu »Tehnični razpisni pogoji« oznaka TRP 39 v točki 2.3 »Tehnične zahteve« določil tehnične specifikacije. Med drugim je v 3. točki navedenih zahtev določil:

»Ohišje in vgrajena oprema mora biti izdelana in preizkušena v skladu s:

- SIST EN IEC 62271-202 + AC:2024; Visokonapetostne stikalne in krmilne naprave -
- 202. del: Montažne postaje AC za naznačene napetosti nad 1 kV do vključno 52 kV,
- SIST EN 60076-1; Močnostni transformatorji - 1. del: Splošno,
- SIST EN IEC 61936-1; Elektroenergetski postroji za izmenične napetosti nad 1 kV in enosmerne napetosti nad 1,5 kV - 1. del: Izmenična napetost,
- SIST EN IEC 61439-1 + AC:2024; Sestavi nizkonapetostnih stikalnih in krmilnih naprav - 1. del: Splošna pravila,
- SIST EN 60529 + A1:2000 + AC:2019; Stopnja zaščite, ki jo zagotavlja ohišje (koda IP),
- SIST EN 60947-1 + AC:2024; Nizkonapetostne stikalne in krmilne naprave - 1. del: Splošna pravila,
- SIST EN IEC 60947-2, Nizkonapetostne stikalne in krmilne naprave - 2. del: Odklopniki,
- SIST EN IEC 60947-3 + AC:2022; Nizkonapetostne stikalne in krmilne naprave - 3. del: Stikala, ločilniki, ločilna stikala in stikalni aparati z varovalkam«

V navedenem dokumentu je v točki 3 »Tehnična ponudba« v podtočki 3.1 »Obvezni podatki in dokumenti v ponudbi« določil, da mora ponudba vsebovati najmanj podatke in dokumente, ki jih zahteva naročnik v okviru navedene točke. Pod zaporedno št. 4 je tako zahteval, da ponudniki predložijo najmanj: »Certifikat o tipskih preskusih (neodvisne inštitucije – npr. IPH Berlin....), dokazila o vodotesnosti in oljetesnosti oljnega korita.«

Državna revizijska komisija z vpogledom v ponudbeno dokumentacijo vlagatelja ugotavlja, da je v okviru zahtevanih podatkov in dokumentov na obrazcu »Tehnična ponudba« pod zaporedno številko 4 označil, da je predložil dokumente, ki se nahajajo na straneh od 46 do 52 ponudbene dokumentacije, kar obsega:

- Test report št. 12433 z dne 16. 8. 2016;
- Test report št. 12314 z dne 4. 2. 2016;
- Test report št. 12313 z dne 2. 2. 2016;
- Dobaviteljeva izjava o skladnosti z dne 21. 7. 2025;
- Izjava ponudnika o izvedbi kovinske opreme z dne 21. 7. 2025;
- Izjava ponudnika o garancijskih pogojih z dne 21. 7. 2025;
- Izjava proizvajalca podjetja IMP TEN-TELEKOM o vodotesnosti oz. oljetesnosti lovilnega korita tipa TEN z dne 21. 7. 2025.

Iz navedenih testnih poročil izhaja, da so opravljena na podlagi referenčnega standarda IEC 62271-202:2014, enako izhaja tudi iz navedene dobaviteljeve izjave o skladnosti z dne 21. 7. 2025 (na katerem je navedena slovenska različica standarda - SIST EN 62271-202:2014).

Naročnik zatrjuje, da v vlagateljevi ponudbi predložena testna poročila temeljijo na standardih, ki niso veljavni (torej standardi IEC 62271-202:2014 in SIST EN 62271-202:2014).

Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila določa, da mora biti zahtevana oprema skladna s standardom »SIST EN 62271-202 + AC:2024«. Čeprav letnica izdaje zahtevanega standarda v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni izrecno navedena je iz zahteve jasno razvidno, da mora biti pri presoji skladnosti upoštevana zadnja veljavna dopolnitev standarda tj. »AC:2024«. Navedena dopolnitev je, kot izhaja iz vpogleda na spletno stran Slovenskega inštituta za standardizacijo (SIST), po vsebini istovetna s popravkom mednarodne različice standarda IEC

62271-202:2022/AC:2023-09. Na tej podlagi Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik z omenjeno zahtevo določil, da morajo ponudniki izkazati skladnost ponujene opreme z veljavno izdajo standarda, to je s standardom SIST EN 62271-202:2022 + AC:2024, oziroma z njegovo mednarodno enakovredno različico IEC 62271-202:2022/AC:2023-09. Kot že navedeno iz zgoraj navedenih testnih poročil, ki jih je vlagatelj predložil ponudbi, izhaja, da izkazujejo skladnost opreme le s standardom IEC 62271-202:2014. Predloženi dokumenti torej ne vključujejo dokazil o skladnosti z zahtevano dopolnitvijo oziroma popravkom standarda »AC:2024« oziroma mednarodno različico IEC AC:2023-09. Posledično gre ugotoviti, da dokazila, ki jih je vlagatelj predložil v ponudbi ne izkazujejo skladnosti z zahtevanim standardom. Poleg tega Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz vpogleda na spletno stran International Electrotechnical Commission (IEC) izhaja, da je standard IEC 62271-202:2014 na katerem temeljijo vlagateljeva testna poročila, dne 22. 6. 2022 razveljavljen, kot njegova novejša in trenutno veljavna različica pa je objavljen standard IEC 62271-202:2022. Ne glede na vprašanje ali so testna poročila kot takšna ustrezen dokument, ki dokazuje skladnost izdelkov z zahtevanim standardom, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj predložil testna poročila, ki ne temeljijo na trenutno veljavnem standardu, prav tako ni izkazal skladnosti z zahtevano dopolnitvijo standarda (AC:2024), zaradi česar naročniku ni mogoče očitati kršitev določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3, ko je za vlagateljevo ponudbo ugotovil, da ni dopustna.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo sicer zatrjuje, da bi ga moral naročnik, če je menil, da dokazila niso ustrezna, pozvati na dopolnitev ponudbe. Naročnik vlagatelju nasprotuje in poudarja, da je dopolnjevanje možno le, ko gre za elemente ponudbe, ki se ne nanašajo na tehnične specifikacije hkrati pa poudarja, da gre za diskrecijsko pravico naročnika, ki ima možnost da ponudnika pozove na dopolnitev.

Ker naročnik v obravnavanem primeru pravil v zvezi z dopolnjevanjem, popravljanjem ali pojasnjevanjem ponudb v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni navedel, je potrebno ta vlagateljeve navedbe presoati ob upoštevanju petega odstavka 89. člena ZJN-3.

Državna revizijska komisija je že v več svojih odločitvah (npr. v zadevah, št. 018-029/2017, 018-134/2018, 018-053/2019, 018-104/2021) zapisala, da pozivanje k pojasnjevanju, dopolnjevanju ali popravku ponudb glede na dikcijo petega odstavka 89. člena ZJN-3 ni naročnikova dolžnost, temveč gre le za možnost, za katero se naročnik lahko odloči, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam in pod pogojem da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. V kolikor se naročnik odloči za navedeno možnost, se lahko predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj je pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, mogoče objektivno preveriti, poleg tega je potrebno upoštevati tudi omejitve iz šestega odstavka 89. člena ZJN-3, skladno s katerim - razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba - ponudnik ne sme dopolnjevati ali popravljati svoje cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV, skupne vrednosti ponudbe brez DDV, razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom tega člena, in tistega dela ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

Iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 (kot pravilno opozarja tudi naročnik) je torej razvidno, da je možnost dopolnjevanja, popravljanja ali pojasnjevanja ponudbe odvisna od naročnika - naročnik namreč v primerih, ki so navedeni v petem odstavku 89. člena ZJN-3, od ponudnika lahko zahteva, da ponudnik predloži manjkajoče dokumente ali jih dopolni, popravi ali pojasni. Glede na dikcijo zakona naročnik torej ni dolžan, da ponudnikom omogoči dopolnjevanje, popravilo oziroma pojasnjevanje ponudbe, temveč gre za možnost, ki mu jo daje ZJN-3. V obravnavanem primeru pa je tudi sicer podana že navedena omejitev dopolnjevanja iz šestega odstavka 89.

člena ZJN-3, saj gre v primeru certifikatov za dokazila o izpolnjevanju tehničnih specifikacij in s tem za elemente ponudbe, ki se vežejo na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila. Posledično Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku tudi v tem delu ni mogoče očitati kršitev določb ZJN-3, ko vlagatelj ni pozval na dopolnitev ponudbe.

Ob upoštevanju ugotovljenega Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni obravnavala vlagateljevih pavšalnih in dokazno nepodprtih navedb o tem, da je predložil dokazila o vodotesnosti in oljetesnosti, ki potrjujejo izpolnjevanje tehničnih zahtev, te navedbe, četudi bi se izkazale za utemeljene, zaključka glede nedopustnosti vlagateljeve ponudbe ne bi mogle (več) spremeniti in na (drugačno) odločitev Državne revizijske komisije ne bi mogle vplivati.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni uspel izkazati naročnikovih kršitev. Posledično je Državna revizijska komisija vlagateljev zahtev za revizijo na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila kot neutemeljen.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, zato je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Izbrani ponudnik je v vlogi z dne 28. 8. 2025 priglasil povrnitev stroškov pravnega varstva. Državna revizijska komisija ugotavlja, da navedbe izbranega ponudnika niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve. Državna revizijska komisija je zato zahtevo izbranega ponudnika za povrnitev stroškov zavrnila, saj priglašeni stroški niso bili potrebni (četrti in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj, po pooblaščenju
- izbrani ponudnik, po pooblaščenju

- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.